Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Aarestrup, Emil
Titel:	PAA EN DAG, DER ER BESTEMT TIL LYKØNSKNINGER OG FORÆRINGER
Citation:	Aarestrup, Emil: ”PAA EN DAG, DER ER BESTEMT TIL LYKØNSKNINGER OG FORÆRINGER”, i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare04val-shoot-workid59608/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)
Anvendt udgave:	Emil Aarestrups samlede skrifter

PAA EN DAG, DER ER BESTEMT TIL LYKØNSKNINGER OG FORÆRINGER

Paa en Dag, der er bestemt til Lykønskninger og Foræringer — til Kjærligheds og Hengivenheds følsomme Erklæringer — og skulde være fri for alle kolde Besværinger — for alle Livets destoværre bittre Belæringer — var det Bestemmelsen for dette Blad — naar man skildte det ad — at det skulde indeholde noget, jeg veed nok hvad — noget moderne æsthetisk — og dog gammeldags ethisk — noget tiltrækkende magnetisk — egentlig poetisk — og om det var muligt virkelig prophetisk — noget, man ikke kunde læse uden at smile — noget, der ikke traf, som en Tordenkile — men hvori dog hørtes Klang af Apollos Pile — noget, der ikke mindede om kritiske File — men om varme Sommerbølger, der ile — og i en yndig Natur indbyde til Hvile. — Det skulde forsvare sin Plads — ved Siden af en Krands og et Blomsterglas — det skulde være tilpas — mellem de udsøgteste Sager — i et Skjønheds-Lager — uden at være anstrængende — paatrængende — eller overhængende — skulde det harmonere — for ikke at sige concurrere — med hvad de fineste Hænder brodere — med hvad taknemlige Hjerter — ved Nattens eensomme Kjerter — have udgrundet — og udfundet — omdisputeret — og udspeculeret —

men hvad neppe Nogen før i Dag har udspioneret — det skulde, for at sige det Høieste — og angive Alt paa det Nøieste — paa en af Aarets faureste Feste — passe for den Bedste — det skulde, skjøndt gjennem en Pen, der hører til de strideste, — ikke uskyldighvideste, — tale til den Blideste, — det skulde, skjøndt kommen fra en af de Uregjerligste og Vildeste — ikke saare den Beskedneste og Stilleste — det skulde ønske Held og Lykke — over den, der fortjener alle Glæders Smykke — det skulde vise hen i Tiden — og pege paa Alt ved Siden, — der i skjønne Omflettelser — er fuldt af rige Forjettelser; — det skulde være Billedet af alle Gavers Rundhed — det skulde love Karskhed og Sundhed — det skulde være den sande Veltalenheds Eftertragtelse, — og udtrykke Følelser af Hengivenhed og Høiagtelse. — Det var Fornemmelsen — af hvad det skulde og burde, det var Bestemmelsen — Maalet, som sattes — tilgiv, Fuldførelsen fattes.